

PARAULES DE COMIAT A JOSEP PALAHI ESCRITES PELS SEUS FILLS

No per esperada estem menys tristos. No per acceptada estem més consolats.

Avui ens trobem aquí per acomiadar-nos del nostre pare i avi, en Josep. El seu periple sublunar acaba avui. Fill d'en Pitu i l'Encarnació, matrimoni pagès i humil, va créixer i viure a Salt, a la plaça de la Vila. Salt en el cor i el cor a Salt. El pare sempre ha viscut en aquest poble planer, acollidor i bulliciós. Tot i néixer en plena postguerra i perdre el seu germà petit, Jaume, va tenir una infantesa prou feliç juntament amb els cosins Riera.

A casa no li va faltar mai el menjar i, als quinze anys, ja va començar a treballar. I no va deixar de fer-ho fins els seixanta-cinc. I, entremig, a part de guanyar-se la vida, va conèixer la nostra mare, la Núria, l'estrella del matí, la jove, l'estimada, la radiant, que fa quasi trenta anys que se'n va anar més enllà de septentrió, però, que no ha deixat mai d'estar en nosaltres. Tancarem els ulls i, en la pantalla interior de les parpelles closes s'hi projectaran, tot sovint, els seus rostres, junts o per separat però sempre alegres i somrients, incorruptibles i immortals. No els oblidarem mai els nostres pares, i sempre els estimarem.

Aquesta parella enamorada, senzilla i generosa, es va casar i van tenir quatre fills, que els van educar de la millor manera que van saber. I, com a fills, no ens podem queixar, de fet, no ens queixem, ans al contrari, els hi estarem sempre agraïts. No ens va faltar mal res, res d'allò imprescindible, volem dir, menjar, roba, un sostre i, sobretot, el seu amor i esperit de sacrifici, dues de les forces de l'univers. Els fills no podem demanar res més i, és així, com intentem educar els nostres, amb el seu exemple.

No voldríem acabar sense esmentar una persona que ha estat molt important pel nostre pare i per a nosaltres els últims catorze anys, la Rosa i, per extensió, la resta de la seva família. Amb ella, el nostre pare va tornar a apropar-se a la felicitat, després de caminar una temporada per la vall tenebrosa, amb ella, el pare ha viatjat més que en tota la seva vida anterior, amb ella, ha tornat a sentir l'amor i la generositat i, sense ella, la malaltia del pare hagués estat encara més feixuga i dolorosa. En nom de tota la família, només et podem donar les gràcies, Rosa.

El pare ha estat una persona bondadosa i honrada, que és el millor que es pot dir d'algú.

No sabem si la mort és un final, o una reencarnació, o un viatge a la dimensió insondable, o com escriu el poeta, una major naixença. No ho sabem però, ho podem creure.

Pare i avi, estimat, reposa en pau en el silenci blau.

Salt, diumenge 21 de gener de 2024